

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru punerea în aplicare a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, adoptat la Strasbourg la 24 iunie 2013, semnat de România la Strasbourg, la 14 octombrie 2014, precum și pentru modificarea unor acte normative

Analizând proiectul de Lege pentru punerea în aplicare a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, adoptat la Strasbourg la 24 iunie 2013, semnat de România la Strasbourg, la 14 octombrie 2014, precum și pentru modificarea unor acte normative, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.49 din 01.03.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D119 din 01.03.2021.

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul are ca obiect adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, adoptat la Strasbourg la 24 iunie 2013, semnat de România la Strasbourg, la 14 octombrie 2014, precum și modificarea unor acte normative.

Prin conținutul său normativ, opinăm că propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea art.75 alin.(1),

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

teza a doua din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Prin conținut și obiectul de reglementare, întrucât, potrivit prevederilor art.38 alin.(3) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „(3) *Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești.*”, anterior solicitării avizului Consiliului Legislativ, era necesară obținerea avizului Consiliului Superior al Magistraturii

În plus, având în vedere norma preconizată pentru **art.9** este de analizat dacă proiectul nu trebuia avizat și de Ministerul Finanțelor, respectiv de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Totodată, semnalăm că nu sunt precizate informații privind consultarea publică efectuată, inclusiv cu Înalta Curte de Casație și Justiție.

4. Semnalăm faptul că, la data emiterii prezentului aviz, **Protocolul nr.16** la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale **nu a fost ratificat de către partea română**, motiv pentru care acesta nu produce efecte pentru România.

Totodată, precizăm că, la nivelul Consiliului Legislativ, se află la avizare un proiect de lege care are ca obiect de reglementare ratificarea respectivului Protocol.

De asemenea, menționăm că, potrivit prevederilor art.22 alin.(7) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, „În cazul tratatelor ale căror prevederi implică adoptarea de dispoziții normative de drept intern pentru aplicarea prevederilor lor, actul normativ de ratificare, aprobare, aderare sau acceptare va include norme detaliate de natură să permită aplicarea tratatului, fără ca prin aceste norme să se poată aduce atingere regimului juridic stabilit prin tratat sau textului tratatului”.

Ca urmare a celor de mai sus, recomandăm comasarea celor două proiecte de lege în unul singur, care, alături de ratificarea Protocolului nr.16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, adoptat la Strasbourg la 24 iunie 2013, semnat de România la Strasbourg, la 14 octombrie 2014, să reglementeze și normele de natură să permită aplicarea Protocolului nr.16 la Convenție.

În cazul în care nu este agreată propunerea comasării celor două proiecte, precizăm că **punerea în aplicare a Protocolului este o etapă subsecventă ratificării acestuia**. Prin urmare, este necesar ca **legea privind ratificarea Protocolului să fie adoptată înaintea legii privind adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr.16**.

5. Menționăm că, potrivit prevederilor art.7 alin.(3¹) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Propunerile legislative, **proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului**”.

Evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

De asemenea, este necesar să fie analizată influența suspendării judecării cauzelor, ca urmare a solicitării Curții Europene a Drepturilor Omului pentru emiterea unui aviz consultativ asupra aplicării **principiului celerității judecării**. Precizăm și faptul că, în materie penală, art. 8 din Codul de procedură penală stabilește, cu valoare de principiu, caracterul echitabil și **termenul rezonabil al procesului penal**.

6. Sub rezerva celor menționate, formulăm următoarele propuneri și observații:

6.1. Referitor la **titlul** proiectului, este de reflectat dacă ipoteza modificării unor acte normative nu este inclusă în ipoteza punerii în aplicare a Protocolului nr.16, astfel încât, pentru exprimarea generică a obiectului reglementării, să fie necesară eliminarea din titlu a sintagmei „precum și pentru modificarea unor acte normative”. Prin urmare, față de cele precizate, dar și pentru un plus de rigoare normativă și în acord cu soluțiile legislative preconizate, sugerăm reformularea titlului, după cum urmează:

„Lege pentru **adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr.16 adoptat la Strasbourg la 24 iunie 2013**,

semnat de România la Strasbourg, la 14 octombrie 2014, la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950”.

6.2. Potrivit normelor de tehnică legislativă, **formula introductivă** trebuie redată, astfel: „Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

6.3. Pentru un plus de rigoare normativă și pentru o informare legislativă corectă și completă, considerăm că este necesară introducerea unui articol, marcat „**Art.1**”, cu următorul cuprins:

„**Art.1** - Prezenta lege stabilește măsurile necesare punerii în aplicare la nivel național, a Protocolului nr.16 adoptat la Strasbourg la 24 iunie 2013, semnat de România la Strasbourg, la 14 octombrie 2014 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950 și pentru modificarea unor acte normative, ratificat prin Legea nr., publicată în Monitorul Oficial al României nr., din”.

Prin urmare, este necesară renumerotarea articolelor și revederea normelor de trimitere.

6.4. La **art.1 alin.(2)**, întrucât Înalta Curte de Casație nu „se pronunță asupra sesizării”, așa cum se prevede în **teza a doua** a normei, ci dispune sesizarea Curții, propunem reformularea textului, astfel: „... **Sesizarea se dispune** prin încheiere motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac”.

La **alin.(3) lit.c)**, pentru o completă informare juridică, recomandăm redarea integrală a titlului „Convenției”.

La **alin.(3) lit.e)**, prevederea potrivit căreia sesizarea cuprinde punctul de vedere al instanței, **dacă este posibil și aceasta apreciază oportun** este eliptică și nu întrunește cerința de claritate specifică unei norme juridice.

În plus, este de analizat dacă o astfel de dispoziție este în acord cu prevederile art.1 alin.(2) din proiect, care se referă la pronunțarea prin **încheiere motivată**, precum și cu cele ale art.1 par.3 din Protocolul nr.16, potrivit cărora instanța care formulează cererea **motivează cererea de aviz** și prezintă elementele pertinente ale contextului juridic și de fapt al cauzei pendinte.

La **alin.(5)**, pentru un spor de claritate și de rigoare normativă, propunem ca textul să debuteze cu expresia „Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu, poate dispune retragerea sesizării oricând în cursul procedurii de emitere a avizului...”.

La **alin.(8)**, pentru claritatea normei, sugerăm ca textul să prevadă în mod expres că dispunerea suspendării judecării cauzei se face „din oficiu”. Pentru acest motiv, propunem ca expresia „poate dispune suspendarea judecării cauzei” să fie înlocuită cu sintagma „poate dispune, **din oficiu**, suspendarea judecării cauzei”.

La **alin.(9)**, din considerente de tehnică legislativă, sintagma „teza a II-a” trebuie eliminată.

La **alin.(10)**, pentru rigoare și uniformitate terminologică, expresia „suspendarea cauzei” trebuie înlocuită cu sintagma „suspendarea **judecării** cauzei”.

Semnalăm că norma propusă pentru **alin.(11)**, potrivit căreia suspendarea de drept a judecării durează „până la soluționarea sesizării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului” nu este corelată cu dispozițiile art.1 alin.(12), potrivit cărora judecarea cauzei suspendate potrivit alin.(11) al aceluiași articol se reia din oficiu **după comunicarea, de către Agentul Governamental pentru CEDO a avizului consultativ emis de Curte, tradus în limba română**. Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea corespunzătoare a **art.1 alin.(11)**.

La **alin.(12)**, având în vedere că art.1 alin.(5) reglementează posibilitatea retragerii sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție, textul ar trebui să prevadă că reluarea judecării suspendate se reia din oficiu și în cazul retragerii sesizării în condițiile art.1 alin.(5).

6.5. La art.2 alin.(1), având în vedere necesitatea unicității de reglementare în materie, este de analizat dacă normele cu privire la solicitarea avizului nu ar trebui prevăzute în cuprinsul Legii nr.47/1997 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin modificarea în mod expres a acestei legi organice.

Totodată, pentru o completă informare legislativă, după sintagma „Constituția României” se va insera termenul „**republicată**”.

Semnalăm că, potrivit **alin.(3)**, soluționarea cauzei în fața Curții Constituționale se suspendă până la **data comunicării avizului consultativ emis** de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Cu toate acestea, potrivit art.4 alin.(3) lit.a), termenul pentru realizarea traducerii avizului este de 45 de zile de la data comunicării avizului consultativ solicitat de Curtea Constituțională. Pentru corelarea celor două dispoziții, apreciem că **art.2 alin.(3)** ar trebui să prevadă că suspendarea cauzei durează până la comunicarea de către Agentul Governamental

pentru CEDO a avizului consultativ emis de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, tradus în limba română, similar noamei din cuprinsul art.1 alin.(12).

La **art.2** este de analizat dacă textul nu ar trebui să prevadă similar dispozițiilor art.1 alin.(5), posibilitatea retragerii sesizării de către Curtea Constituțională. Precizăm că, în această situație, **art.2** ar trebui completat cu un nou alineat, introdus după alin.(2), care să prevadă procedura de retragere a sesizării, iar **actualul alin.(3)** al art.2 (care va deveni alin.(4)) ar trebui să prevadă că suspendarea cauzei încetează și în cazul în care Curtea Constituțională retrage sesizarea în condițiile alin.(3).

6.6. La **art.3**, pentru un spor de rigoare normativă, este necesară reformularea textului în partea de debut, astfel:

„Art.3. - Avizul consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului **prevăzut la art.1 alin.(1) și art.2 alin.(1)** nu este obligatoriu pentru instanța națională.”

6.7. La **art.4 alin.(1)** sintagma „servicii specializate” este insuficient de clară, fiind necesar să fie prevăzute în mod expres serviciile vizate.

La **alin.(2)**, întrucât avizul consultativ se poate solicita, în materie penală, și în cazul judecării cauzei în primă instanță, este necesar ca textul să precizeze cu claritate ce anume se are în vedere prin referirea la „soluționarea cauzei”. Dacă norma se referă la soluționarea **definitivă** a cauzei, este necesar ca textul să prevadă aceasta **în mod expres**.

Observația este valabilă și pentru **alin.(3)**, care, în acest caz, ar trebui să debuteze, astfel: „În situația în care cauza a fost soluționată definitiv...”

În plus, la **alin.(2)**, este de analizat dacă nu ar trebui ca norma să stabilească, în mod expres, un termen în care Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să realizeze respectiva înștiințare.

La **alin.(3)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, și asigurarea celerității judecării, apreciem că textul ar trebui să prevadă și consecința nerespectării termenului de 45 de zile pentru realizarea traducerii ținând seama de faptul că, potrivit art.1 alin.(12), cauza suspendată se reia după comunicarea avizului consultativ, tradus în limba română.

Pe de altă parte, la **alin.(3)**, întrucât în cazul solicitării avizului de către Curtea Constituțională sau de către Înalta Curte de Casație și

Justiție în procedura sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, soluționarea cauzei se suspendă de drept, potrivit art.1 alin.(10) și art.2 alin.(3), nu este corectă reglementarea termenului pentru realizarea traducerii în cuprinsul **tezei a doua** a normei. Avem în vedere faptul că această situație nu se poate circumscrie ipotezei în care „nu a fost soluționată cauza”, așa cum se prevede în text.

Pentru acest motiv, este necesară eliminarea **lit.a)** din cuprinsul art.4 alin.(3) și reformularea tezei a doua a normei astfel încât să se refere exclusiv la situația prevăzută la lit.b).

Pe cale de consecință, stabilirea termenului pentru realizarea traducerii în cazurile avute în vedere de actuala **lit.a) a art.4 alin.(3)** trebuie prevăzută într-un **alineat distinct** al articolului, introdus după alin.(3) și marcat ca alin.(4). Prin urmare, actualul **alin.(4)** va deveni alin.(5).

6.8. În ceea ce privește stabilirea, prin intervențiile legislative propuse la **art.6 și 7**, a unor noi cazuri de revizuire, atât în materie civilă, cât și în materie penală, este de apreciat dacă natura juridică avizului **consultativ** este compatibilă cu natura juridică a revizuirii, având în vedere și faptul că acesta are ca obiect chestiuni de principiu privind interpretarea ori aplicarea drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau din Protocoalele la aceasta.

6.9. La **art.6, partea introductivă**, pentru indicarea corectă a evenimentelor legislative suferite de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, sintagma „cu modificările ulterioare”, poziționată după indicarea datei calendaristice a editorialului în care a fost republicat respectivul act normativ, se va înlocui cu sintagma „**cu modificările și completările ulterioare**”.

La **pct.1, partea dispozitivă**, pentru respectarea uzanțelor normative, exprimarea „punctul 10¹” trebuie redată sub forma „**pct. 10¹”**.

Totodată, la **art.6 pct.1**, referitor la norma preconizată pentru **art.509 alin.(1) pct.10¹** din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, semnalăm că în instrumentul de motivare și prezentare a prezentului proiect nu este argumentată suficient soluția legislativă prin care revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Europeană a

Drepturilor Omului a pronunțat un aviz consultativ asupra unei chestiuni de principiu privind interpretarea sau aplicarea unor drepturi și libertăți prevăzute de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau de protocoalele adiționale la această convenție, în cazul în care interpretarea dată are o **întrâurire hotărâtoare asupra hotărârii pronunțate în cauza în care s-a solicitat avizul.**

În plus, precizăm că sintagma „are o întrâurire hotărâtoare asupra hotărârii pronunțate”, este improprie stilului normativ deoarece, pe de o parte, are caracter tautologic și, pe de altă parte, este insuficient de clară, deoarece nu sunt prevăzute suficiente informații din care să rezulte în ce constă caracterul de întrâurire hotărâtoare asupra hotărârii pronunțate. În acest sens, menționăm că, potrivit prevederilor art.8 alin.(4) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.”.

Referitor la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că „**una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative**” și că „**respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție**”.

La art.6 pct.2, partea **dispozitivă**, din aceleași considerente, după sintagma „alineatul (3)” trebuie inserată expresia „**se modifică și**”.

Sub rezerva acestor observații, precizăm că, pentru un spor de rigoare normativă textul propus pentru art.509 alin.(10¹) ar trebui să se refere la momentul comunicării avizului consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului, și nu la cel la care aceasta a „pronunțat în cauză un aviz consultativ”.

Pe de altă parte, semnalăm că din redactarea propusă a normei rezultă că sunt excluse de la posibilitatea revizuirii hotărârile devenite

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr.22/2016 care trimite la Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr.17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96).

definitive în intervalul dintre comunicarea acestuia de către CEDO și comunicarea, către instanță, de către Agentul Guvernamental pentru CEDO, a traducerii acestui aviz. Având în vedere faptul că nici în acest interval instanța nu ar putea valorifica în proces cele rezultate din interpretarea reținută în aviz de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, apreciem că textul ar trebui să se refere, în mod expres, și la această categorie de hotărâri.

Este necesară, de aceea, reanalizarea normei propuse la **art.6 pct.1** pentru art.509 alin.(10¹), și sub aceste aspecte.

6.10. La **art.7** semnalăm următoarele:

a) La **partea introductivă a pct.1**, având în vedere terminologia consacrată de Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, expresia „Titlul marginal” trebuie înlocuită cu sintagma „**Denumirea marginală**”.

b) Sub rezerva observației referitoare la compatibilitatea dintre caracterul **consultativ** al avizului Curții Europene a Drepturilor Omului și natura juridică a căii extraordinare de atac a revizuirii, la art.465 alin.(2¹), astfel cum este propus la **pct.2**, semnalăm că din redactarea propusă rezultă că revizuirea ar putea fi cerută și în cazul în care instanța a avut cunoștință de avizul consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului înainte de rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în respectiva cauză. Întrucât o astfel de soluție legislativă este incompatibilă cu natura juridică a revizuirii, este necesară reformularea corespunzătoare a textului. În acest sens, norma trebuie să prevadă cu claritate că sunt avute în vedere hotărârile rămase definitive înainte de comunicarea avizului consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și hotărârile rămase definitive în intervalul dintre comunicarea avizului Curții și comunicarea către instanță, de către Agentul Guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a traducerii acestui aviz.

În ceea ce privește condițiile de fond ale noului caz de revizuire, este de analizat dacă acestea nu conduc, în fapt, la conferirea unui caracter obligatoriu pentru instanța de revizuire a interpretării cuprinse în avizul consultativ al CEDO, contrar dispozițiilor Protocolului nr.16 și ale celor din cuprinsul art.3 din proiect.

Pe de altă parte, semnalăm că formularea „**contrarietatea** dintre interpretarea din hotărârea definitivă și cea stabilită prin aviz **generează consecințe grave ale încălcării Convenției** pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale” nu respectă cerințele de claritate

și previzibilitate. Avem în vedere, pe de o parte, faptul că nu se poate afirma că respectivele consecințe ar fi generate de contrarietatea dintre interpretări, ci doar de interpretarea dată de instanță. Pe de altă parte, consecințele grave nu pot consta în încălcări ale Convenției în ansamblul său, ci doar în încălcarea unuia sau mai multor drepturi sau libertăți consacrate de aceasta. Menționăm însă că, spre deosebire de hotărârile prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului constată o **încălcare** a drepturilor sau libertăților fundamentale, prin avizul consultativ Curtea se pronunță asupra unor **chestiuni de principiu** privind interpretarea ori aplicarea drepturilor și libertăților din Convenție, astfel încât, potrivit soluției legislative propuse, constatarea încălcării dreptului revine instanței de revizuire. Or, din formularea propusă nu rezultă cu claritatea necesară dacă textul se referă la producerea unor consecințe grave prin încălcarea unor drepturi sau urmează a se avea în vedere doar încălcările grave ale drepturilor.

De altfel, menționăm că, prin referirea la „încălcarea Convenției” textul propus pentru art.465 alin.(2¹) nu este corelat cu dispozițiile rămase nemodificate ale art.465 alin.(11) lit.a) din Codul de procedură penală, potrivit cărora instanța „desființează, în parte, hotărârea atacată **sub aspectul dreptului încălcat**”.

Este necesară, de aceea, reanalizarea, sub toate aspectele semnalate, a normei propuse la **art.7 pct.2** pentru art.465 alin.(2¹).

Sub rezerva observațiilor de mai sus, menționăm că, pentru a rezulta cu claritate că dispozițiile alin.(2), care stabilesc cine poate cere revizuirea, sunt aplicabile în ambele cazuri de revizuire reglementate de art.465, norma propusă la art.7 pct.2 din proiect trebuie introdusă după alin.(1).

Prin urmare **partea dispozitivă a pct.2** trebuie redată sub forma:

„2. La articolul 465, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:”

(1¹) (se va reda în continuare textul propus)”.

După modelul de mai sus urmează a fi redată **și partea dispozitivă a pct. 3.**

În măsura în care se va însuși recomandarea *supra*, urmează ca, în mod corespunzător, să fie modificat și textul propus pentru articolul 465 alineatul (4¹), trimiterea din cuprinsul acestuia urmând a fi făcută la **alin. (1¹)**, iar nu la alin. (2¹).

6.11. La **art.8**, pentru respectarea uzanțelor normative și pentru redarea corectă a titlului actului normativ indicat, **partea dispozitivă** trebuie reformulată, astfel:

„Art. 8. - **La articolul 4** din Ordonanța Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și **exercitarea dreptului de regres al statului** în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, **publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.424 din 31 august 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr.87/2001, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:**”.

În cuprinsul textului propus pentru **alineatul (3) al articolului 8**, pentru o exprimare adecvată, recomandăm introducerea verbului „poate” înaintea locuțiunii verbale „**lua parte**”.

6.12. La **art.9**, întrucât o lege nu poate produce efecte juridice înainte de intrarea sa în vigoare, expresia „de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I” trebuie înlocuită cu sintagma „de la intrarea în vigoare a prezentei legi”. Avem în vedere faptul că, potrivit **art.10**, legea intră în vigoare la data intrării în vigoare, pentru România, a Protocolului nr.16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În vederea indicării corecte a evenimentelor legislative suferite de Hotărârea Guvernului nr.868/2003, după titlul acesteia, trebuie inserată sintagma „cu modificările ulterioare.”.

De asemenea, semnalăm că sintagma „în sensul suplimentării corespunzătoare”, prin gradul mare de generalitate, este improprie stilului normativ, deoarece afectează claritatea, accesibilitatea și predictibilitatea soluției legislative.

Pentru respectarea uzanțelor normative, cuvântul „articolelor” din expresia „a dispozițiilor articolelor 1-5 din prezenta lege” se va reda abreviat, respectiv „**art.**”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 85/03.03.2021